

LIBERTATEA

— Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie, în anul 1902 —

„LIBERTATEA” ESTE
PROPRIETATEA FAMILIEI MOSTENITOARE
ALUI ION I. MOTĂ

Redactor răspunzător: GAVRIL POP

PREȚUL FOII ESTE:

120 Lei pe un an, 60 Lei pe 1/2 an,
30 Lei pe 3 luni.

DIRECȚIUNEA „LIBERTATEA” — (MOTĂ)
BUCUREȘTI I. — Calea Victoriei 63.

Scrisorile pentru redacție precum și cererile sau
banii pentru abonamente, se vor trimite pe adresa:
ADMINISTRAȚIA „LIBERTATEA” — (MOTĂ)
București II. — Str. Luterană 6 Et. III.

Apare în fiecare Duminică

Prețul unui număr 2 Lei

M. Sa Regele a împlinit 45 de ani

M. S. Regele Carol II s'a născut la 3 Octombrie 1893 (stil vechiu), în Castelul Peleş din Sinaia. Profetice cuvinte a adresat atunci Țării, Regele Carol I, înțeleptul Său Unchiu, în proclamația către popor:

„Un prinț născut pe pământul României, crescut în mijlocul Națiunii, peste care într-o zi va fi chemat să domnească, este legătura cea mai puternică între Dinastia Mea și această scumpă țară...”

„Nu mă indoesc că bucuria Familiei Mele va fi sărbătoarea întregii Națiuni. Pe Prințul nou născut îl credințez Poporului Meu iubit...”

În adevăr poporul a manifestat atunci o mare bucurie, ca și când simțea intuiția destinului de glorie ce urea să ne aducă întregirea Neamului și consolidarea României Mari sub domnia Regelui Carol II, Rege al tuturor Românilor. Poporul a iubit pe Principe, de mic, punându-și în el toată speranța marelui vis de Unire. Poporul îl identifica, în sfânta sa credință, cu însuși viitorul Țării.

Copilul Regal a crescut în decorul de lumină al Pelisorului, primele Lui impresii se legară de brazii codrilor românești, de desenul scorbilor și boltele de sticlă, de care gustul de mare artistă al Reginei Maria, atârna căldură de aramă, eșite din mâinile țărănilor făurari.

Toată grija părinților Săi și a Unchiului s'a concentrat să dea Prințului educație românească. De mic, Prințul Carol a simțit o puternică atracție sufletească pentru specificul românesc, desprins din plăurile noastre cu stăne și ciobani, din arta veche a mănăstirilor, din ornamentația caselor țărănești. A învățat carte cu profesori români și a trăit în re prietenii români.

Din cea mai trădă a Sa copilărie, Prințul Carol s'a identificat cu tot ce este în firea românului, cu Neamul nostru și cu natura românească.

Majestatea Sa, cu prilejul proclamării Sale ca Rege, avea să grăiască adânc adevăr, adevăr scos din inimă:

„Eu am crescut în mijlocul vostru, hrana Mea sufletească a fost hrana sufletului vostru, durerile voastre au fost durerile Mele, idealurile Mele au fost idealurile Neamului Meu...”

Cu prilejul împlinirii a 45 de ani de viață, Țara întreagă l-a sărbătorit cu aleasă cinste pe M. Sa Regele Carol al II-lea.

Cine nu se mulțumește cu puțin!..

O înțeleaptă și de mult adevăr grăitoare zicală spune: „Cine nu se mulțumește cu puțin, nu va primi nici mult!”

Aceasta i se potrivește de minune Ungariei. Acelui Ungarii, care dela război și până azi, a asurzit urechile Europei cu plângerile sale revizioniste.

Văzând că Hitler a izbulit să și adune și pe frații săi sudeți sub același scut, — cu învoirea celorlalte 3 mari puteri din Europa, — ce și a zis Ungaria: — Acum este pomana cea mare! Germania s'a înfruptat sdravăn din colacul Cehoslovaciei. Hai să mă înfrupt și eu! Și deodată s'a aruncat asupra Slovaciei, gata-gata s'o înghiță toată. Dar Slovacii, oameni chibzuiți, au zis: — Stai surată nu te pripri! Stai să ne înțelegem omenește. Trimite tu o delegație, alcătuită și noi una și le punem la sfat, să vedem ce dorii voi și cum am putea cădea la bună învoială.

Delegațiile s'au întâlnit în orașul Komarno. De abia s'au sfătuit și sfătuirea s'a rupt! Ce s'o fi întâmplat? — se întrebau toți, — că doar începură cu semnul cel purtător de noroc. Ba încă din prima zi Ungurii și primiră dela Slovaci vre-o 3 orașe, fapt care stârni o foarte întemeiată nedumerire. Toți își ziceau: — Deacuma Cehia este pornită

pe danle și nu se va lăsa până ce nu va astupa toate gurile flămânde. Iată însă că deodată se opri pomana!

Ce s'a petrecut? Delegația ungarilor i-a adus la cunoștință delegației slovace căea — Ungaria — dorește un petec de pământ, nici mai mare, nici mai mic de 125 de mii de kilometri pătrați!

— N'o fi cam mare îmbucătura? Noi vă dăm 1200 de kilometri pătrați! Dacă sunteți mulțumiți, — pace bună, — dacă nu, nu vă dăm nici cât poți acoperi cu podul palmei! Acesta fu răspunsul Slovaciei. Ungaria s'a burzulisit ca un curcan mănios. A dat fuga la nemți, la italieni, ba chiar și la francezi, dar pretutindeni a aflat ușile încuiate. Întâi miniștrii cari s'au sfătuit la München... erau plecați de acasă!... Erau plecați deacasă pentru oaspele acesta prea puțin poftit!

Ungurii au început a și vărsa acum toată firea pe care au strâns o vreme de de 20 de ani. Ci-că s'au dat acum și la fapte. Gizelele scriu că Ungaria ar fi mobilizat 4 contingente cari vor pleca, să pedepsească »neascultarea« Slovaciei! Auzi minune! Nu a făcut Germania război și-acuma va face Ungaria.

Măre, da viteji mai sunt Ungurii! Nevoe mare...

MAI — SPRE DREAPTA

O știre din Budapesta dela 5 Oct. vestea lumea și țara, că acolo în capitala Ungariei, se așteaptă o schimbare, o primenire, printre miniștrii cari formează guvernul. Și ca semn despre asta, spunea știrea:

„Șeful Frontului NAȚIONAL, care e unul din fruntașii cei mai de seamă ai „extremei drepte” (adecă a partidului politic care cere cele mai multe drepturi pentru neamul său unguresc și cât mai puțin amestec al puterilor streine, înțelege: jidovești, în conducerea treburilor țării), a avut o întâlnire cu întâiul ministru Imrédy.

„Se spune — zice știrea budapestană — că întâiul ministru, i-ar fi cerut Șefului Frontului Național, SĂ ÎNTRE ÎN GUVERN, care așa renoit, s'ar întinde SPRE DREPTA.”

Iaca o știre cu mare tâlc!... Adecă guvernul unguresc, cel odată, ba totdeauna de când sunt și ei mai de sine, dela 1864 încoace, era tot cot la cot cu jidanii și cap plecat înaintea lor, — azi pofteste în sânul său pe capul partidului celui mai „de dreapta”, arătând prin asta, că se simte «îndemnat» a și îndrepta ținuta sa, politica sa, — tot mai spre dreapta!

Noi știm de unde vine imboldul! Nu-i din sinea lor, a Ungurilor, ci ei sunt împinși încet-încet, dar de neoprit, de mâna puternicei sale vecine Germania, lângă care Ungaria, se simte nevoită a se alipi tot mai tare — ca cel mai mic, lângă vecinul său mare...

Da. Valul de naționalism creștin, care s'a ridicat tot mai cotropitor în Germania, până a cuprins-o

întreagă, făcând din toți germanii o apă și un pământ, — se împinge și peste hotare, asupra vecinilor, revărsând și asupra acestora sănătosul duh de apărare națională, — împotriva celor mai răi străini furișaji pe făcute printre ei, a Jidanilor, — și de înălțare a capului poporului de temelie al țării, de pășire ca stăpân în țara lui!

Acest val se roslogolește azi tot mai puternic și cu nepuțință de oprit, și asupra Ungariei, încât guvernul dela Budapesta, care avea zdraveni perciuni la urechi, iaca, chiamă în sânul său bărbați naționaliști creștini, ca să dea mai altă față vechiului guvern... E ca o rupere de perciuni și punere de tricolar la ureche, în locul lor...

Același lucru se simte și în alte țări. Italia, care având pușini evrei, nu-i prea lua în seamă, — văzând ce pățimesc alte țări creștine cu acești aduși de vânturi sau veniți ca sobolii pe sub pământ, între hotarele lor, — a pășit alături de Germania cu toată hotărârea și a luat toate măsurile, chiar și pe cele mai strașnice, împotriva lor, ca și Germania! — Polonia se sufucă din greu pentru a se curății de ei! Vecina Jugoslavla (Sârbia), care îi cam lăsa în pace, ia azi măsuri tot mai bărbătești, împotriva Evreilor, după pilda Germanilor lângă care se trage și ea tot mai tare. Chiar îngăduitoarea Elveție și Belgia (tot vecine de ale Germaniei), vestesc că nu vor mai fi îngădui-

loarele din trecut față de acest neam rău și ducător de stricăciune! — În Franța partidele naționaliste își dau mâna pentru a începe o mișcare mai de seamă împotriva jidăniei, care le mănâncă bunul nume. — Ba mai nou ne vin știri la fel din Suedia, veclna spre Miază Noapte a Germaniei.

Ce va să zică asta? — Că marea ajunsă furtunoasă în naționalismul ei, care e azi Germania, își revarsă curățitoarele sale ape și asupra vecinilor aproplați, ba și a celor mai depărtați! Politica de dreapta, cât mai de dreapta, începe a fi bine înțeleasă în tot mai multe țări, cari până aci erau fricoase ca vai de ele, când era vorba de a se atinge de jidanii, cari le rodeau tot mai rău.

Mai nou se vestește că și Japonia, de colo, de prin depărtatul Răsărit, — a dat de știre Italiei și Germaniei, că se alătură lor în ținuta față de Evreii! Deși nu are mulți. Dar vede că și ea, dacă are o zi cam grea cu Chinezii, e că jidovii din Rusia s'au urcat în spatele Chinezilor și-i împing, și-l asmuță, și-i sprijinesc împotriva Japoniezilor. Cu alte cuvinte, unde vezi porniri mișele, caută la spatele lor și — evreul e acolo.

Iar față de această ticăloșie a unui popor criminal, neamurile subsăpate de el, nu se poate să nu se ridice odată!

Și această ridicare a început! Și apunerea puterilor evreești s'a vădit acum, când nu reușiră să arunce lumea în războiu, precum tare ar fi dorit și spre ce țare s'au opintit.

De azi încolo, în aproape toate țările Europei, după care vi urma și celelalte laturi ale pământului, neamurile își îndreaptă pașii tot mai spre dreapta!

Și asta ne bucură foarte! Căci avem cea mai deplină încredere, că și la noi se va face tot mai simțită această pornire.

CĂLDUROASĂ CHEMARE CĂTRE CETITORI

O parte din cetitorii abonați au întârziat cu trimiterea sumelor neînsemnate ce ni se cuvin pentru trimiterea foii la casele lor.

Îi rugăm, cu frăție și cu dragoste, să nu ne lase uitării, ci să rupă puținul ce li-l cerem, cu care se știu datorii, și să ni-l trimită.

Noi avem credința, că cetitorii noștri sunt oameni cu suflet ales, cari nu vor lăsa nerăsplătită truda noastră de pe un întreg.

Trenul tău e'n gară, Iuda!

(Domnii Mussolini, Hitler ș. Chamberlain vor în curând să cadă în curând, în cederea altor țări și în înfrângerea ei: despădurirea Europei de JUDAI.)

De-acum JIDOVII — să cadă în genunchi, cu-a lor toți copii, — Nu vor mai putea rămâne mult pe spatele Europei!.. Cancelarul ADOLF HITLER, CHAMBERLAIN și greul D.U.E. Il vor alunga pe IUDA, cu puteri din Sfânta CRUCE!

Haide, IUDA, fă-ți bagajul și te du cu-a tău noroc; N'asteptă să fii, de CRUCE alungat cu bici de foc!.. Trenul tău e'n gară IUDA!.. Nu mai te amăgi 'n speranța Căi să scapi pînă în Soviete sau că te susține Franța!..

Toate Neamurile — TOATE — sunt sătule azi de tine, Că doar tu, de pretutindeni, alungași pe sfântul BINE!.. Dacă nu te duci de voe, — cât mai ai blajine zile, — Cu atât mai rău de tine o să fie, ISRAILE!..

Rada Barda

HAZ

„Urdă“ și „Brânză“ la telefon

Odată Urdă vroia să cheame pe un prieten al său ce locuia în alt oraș la telefon, să-i comunice ceva. La telefon în orașul vecin era la acea dată un oarecare Brânză.

- Allo, allo!
- Allo!
- Cine-i acolo?
- Aci Brânză! Dar acolo?
- Aici Urdă!
- Să ai noroc, frate Urdă, dar lelea lapte nu i cumva pe acolo?

Cina țiganului

Un țigan mânca de prânz la un boer la care lucra. Gătând el ceru și partea ce i se cuvenea seara. După ce a mâncat a întrebă pe boer:

- Bohiarule, dha după ce cihnezi matzle ce haci?
- Mă culc, țigane.
- Ha... phai, dar mă chulc și heu, c'am cihnat...

DE TOATE

Paza șefilor de state

Șefii de state sunt păziți cu strictă impotriva eventualelor atentate. Fruntea în această privință o are Italia, care are mii și mii de soldați și poliști la dispoziția porsoanei dlui Mussolini.

Casa dlui Mussolini și împrejurimile acesteia sunt întruna păzite de 300 poliști. Palatul »Veneția« (unde lucrează ducele) din Roma e păzit de soldați ai miliției fasciste.

Pentru paza dlui Hitler sunt aleși 3000 de agenți de poliție. Dar și în Franța se pune mare grijă pentru paza dlui Lebrun, președintele republicii.

De curând d. Lebrun a luat parte la o sărbătoare în localitatea Saint Briene din Bretania.

Pentru paza președintelui au fost puși 5000 de poliști și jandarmi, spre a se preîntâmpina vreun atentat.

Vârsta pasărilor

În genere, păsările au o viață mult mai scurtă ca a omului. Sunt totuși, unele specii de sburătoare, care au o viață mai lungă ca a acestuia.

După datele stabilite de zoologi (cercetătorii vieții animalelor) trăesc în mijlociu dintre păsările mai cunoscute: struțul și găina de casă 12 ani, mierla și ciocârlița 20 ani, privighetoarea 28 de ani, porumbelul 25 ani, păunul, canarul și corul 24 ani, papagalul peste

Ce nu știm toți!..

În Japonia când un bărbat este mobilizat și trebuie să plece pe front, toți vecinii din strada sa îi fac o petrecere și strâng o sumă pe care o dau familiei lui, ca asigurare în caz de moarte.

Cea mai primejdioasă vârstă pentru copiii răi este vârsta de treisprezece ani: atunci se întâmplă cele dese fugiri dela o școală și cele mai dese certe cu părinții.

Dacă n'ar exista pasări care să mănânce insectele distrugătoare, lumea ar fi de nelocuit în zece ani.

Căinii din orașe trăesc mai mult decât cei din sate, deoarece se bucură de o îngrijire mai bună.

Sfaturi pentru îngrijirea trupului.

Curățenia casei

După curățirea trupului vine cea a casei. Omul își trăește 3 părți din viață în casă. Este de sine înțeles că de aceea el se străduiește, ca locașul în care își petrece cei mai mulți ani ai vieții, să fie cât mai frumos și mai plăcut. Sunt foarte mulți dintre oameni cari însă nu țin seama de acest lucru și astfel ajung la mari nenorociri și ei și familia lor.

Casa nu este de ajuns să fie numai cu numele casă. Într-o casă trebuie să

între soarele, să între aerul, să între lumina. În casa în care nu intră soarele intră medicul, spune zicala. Dar chiar dacă intră soarele și în ca să se află murdărie, tot înzadar este. În praful casei, pe scaune, pe toate lucrurile cari ajung în mână omului sau pe care călca omul, se află germeii boalelor, cu micile. Femeea gospodină, spălând podeaua cu leșie, ștergând paturile și scaunele cu petrol, spind și vâruind pereții odăilor, nimicește acești germeni, cari se leagă de mână (după cum am scris în trecut) și cari intră apoi pe toate căile în trupul omului.

În timp de vară, cât și în timp de iarnă, casele trebuie să fie lăsate deschise cel puțin un ceas pe zi. Este greșită socoteala săteanului care — în timp de iarnă — nu lasă ușile și ferestile deschise, ca să nu între frigul în casă. Mai bine să rabde de frig decât să fie în casă aerul de peste noapte, care este d'unător plămânilor și sănătății în genere.

În casa curată crește un trup sănătos. Din casa murdară și neîngrijită iese un trup slăbănog, bolnăvicios și adese supus la cele mai felurite chinuri ale boalelor.

Doctorul Casel

Cuvinte înțelepte

Întrebuințează întotdeauna vorba ce unește oamenii, și ferește te de aceea care îi desparte prin ură și dușmănie.

*

Cel care vorbește mult ca să rădă alții, este acelaș care e gata oricând să vorbească de rău chiar pe aceia pe care îi face să rădă

60 ani, iar vulturul și lebăda peste 100 ani.

Lucru curios că din această statistică lipsește cioara, despre care se știe că trăește și ea foarte mult, trecând și ea adesea de 100 de ani.

Un zbor ciudat

În anul 1777 s'a făcut la Paris o ciudată încercare de zbor.

Intr'o revistă care ieșia pe atunci în capitala Franței, se povestesc următoarele:

»Un condamnat la moarte a fost învâluit din cap până în picioare în pene de pasăre, care i-au fost lipite una câte una deadreptul pe piele. El a fost apoi urcat într'un turn înalt, de unde i s'a poruncit să sară.

În fața unei mulțimi de vreo câteva mii de oameni, condamnatul a sărit și plutind ușor, a ajuns cu bine la pământ fără să-și facă vreun rău. Drept recunoștință, el a fost grațiat.

Cel mai bătrân student

Peter Donnelly, conducător de autobuz din localitatea engleză Annfield Plain, cu toate că are 47 de ani și e tată de familie, învață advocatura și speră să-și ia anul acesta licența de avocat.

Acum șase ani a început să urmeze cursuri serale de limba franceză și latină pe care le stăpânește azi la perfecție.

Comitetul de educație din Durham i-a acordat atunci o burasă anuală de 35 lire (35 de mii de lei) spre a-și continua studiile și Donnelly, cu un avânt cu adevărat tineresc s'a pus pe muncă, învățând adeseori seara, când venea de la slujbă, împreună cu cele două fete ale sale.

Iată o frumoasă pildă de stăruință.

Un arbore prețios

Cocotierul (arbore din finiturile calde) e unul din cei mai folositori arbori din lume și iată de ce: frunzele lui sunt întrebuințate pentru a face din ele acoperișuri, prin care ploaia nu pătrunde. Din zeama lui se scoate alcool; partea din mijloc, adică miezul lemnului său foarte hrănitor e bun de mâncat.

Partea lemnoasă a nucii de cocos e deasemenea un bun carbune.

Ea se mai întrebuințează pt. fabricarea nasturilor. Lemnul mai slujește apoi la fabricarea uleiurilor, a săpunurilor sau a unei făini care se folosește mult în prăjiturile engleze și americane. Cât pentru zeama ce se găsește în nucă, ea potolește setea călătorilor, sau slujește la fabricarea unei foarte căutate beuturi. Prețios lemn!..

Războiul sfânt al arabilor

Vărsarea de sânge din Palestina, care a întors spre aceea parte privirile lumii, a început a lua o întorsătură mult mai dureroasă decât se poate ceti prin ziare. La temelia acestei războiri dintre Arabi și Evrei stă NAȚIONALISMUL poporului arab, dornic de libertate. Stăpânirea engleză se străduiește din răspuțeri să ridice deasupra arabilor pe evrei. Această încercare de a-i subjugă, de două ori pe arabi, își are tâlcul ei.

Poporul evreu a fost întotdeauna unealta cea mai de căpetenie, cu ajutorul căreia, poporul stăpânitor a cumpărat sufletele neamurilor supuse. În mâna englezilor cari stăpânesc pe nedrept Palestina, evreii sunt o unealtă foarte prețioasă împotriva naționalismului arab. Ei și-au dat seama dintru început, că față de spiritul de libertate — foarte înalt și ales la arabi — lor le va fi nespus de greu să lupte. De aceea au pus în joc viclenia jidovească. Socoteala a fost următoarea: — Dacă ajutam pe evreii

din Palestina să se ridice deasupra arabilor și să fie ei stăpânitori, visul de desrobire al arabilor va fi astfel șters iar vrerea de stăpânire frântă. Evreii ajunși odată stăpâni în Palestina, englezilor le va veni foarte ușor să-i stăpânească, mai ales că după coloniile din India, Palestina este aceea cu care au avut mai mult de lucru din pricina naționalismului.

Planul acesta englezii l-au pus în lucrare cu mulți ani în urmă. La început au îngrijit drepturile arabilor iar evreilor le a dat drepturi mai multe. Cu ajutor bănesc din Anglia, evreii au fost sprâjniiți să ia în mână comerțul și industria Palestinei. În scurtă vreme întreagă viața economică a Palestinei era primejdioasă să cadă în mâinile evreilor.

Acest plan drăcesc găsi însă de îndată o mare împotrivire în rândul arabilor. În loc să-i îngenunche pe arabi, englezii și-i făcură acum dușmani de moarte. Insoțirile lor naționaliste, conduse de căpetenii foarte înțelepte, au început a

aduna rândurile arabilor. Un freamăt de răscăală plutea de acum pe toate buzele. Englezii, cari au văzut primejdia, au încercat o împăcare, chemând la sfat căpeteniile arabilor. Era însă prea târziu. Lupta început, foarte sângeroasă. Pe străzile Ierusalimului, pe câmp și ori unde era întâlnit un evreu, arabii îl ucideau. Întăririle cari fură trimise acolo în grabă nu făcură decât să străngă într'un mănunchi și mai bine încheagă la început toată suflarea arabă a Palestinei, apoi toate celelalte țări de neam arab. Marele Muftiu (căpetenia) al tuturor Arabilor declară Război Sfânt și Angliei apăsătoare și evreilor. În proclamația sa către popor, marele Muftiu adresează următoarele cuvinte lumii în care spune: »Faptele voastre vor creia pentru voi și pentru toți evreii din Răsărit cele mai grozave chinuri pe care le-a încrestat istoria. Arabii, chiar dacă ar trebui să fie complect nimic, nu vă vor îngădui să vă așezați și să locuiți o majoritate din Palestina arabă, oricât de scump ar trebui să-i coste aceasta hotărâre a lor.

Voi și nația voastră împărtășită pe tot globul, trebuie să salvați viața acelei părți din poporul vostru, care se află în Palestina. Nu dați prilej de a duce și în Răsărit nenorocirile voastre din Apus!

Prin lăsarea deschisă a căilor spre Palestina englezii și-au închipuit că vor putea aduna acolo atâtea evrei încât să formeze o majoritate față de arabi. Planul a dat greș. Proclamația de mai sus este un legământ sfânt pe care arabii nu l vor călca cu nici un preț. Războiul a început cu o furie nebună. Din cele cetite prin ziare am putut vedea, că cu toate întăririle pe care le trimit acolo englezii, revoluția ru poate fi înăbușită. Ba dimpotrivă, la fiecare transport de trupe nouă arabii răspund cu cruzimi și mai grozave. În curând vom întâlni și în Palestina cruzimile pe cari le am întâlnit în războiul din Spania.

La o constătuire pe care au avut-o de curând conducătorii Palestinei, s'a luat hotărârea, ca să se ceară arabilor un răgaz atâtea cât vor ținea constătuirile. Inseși Marele Muftiu a fost poștit la Londra ca să lee

parte la sfat. Căpetenia arabilor a refuzat. În această împotrivire, chiar și la mergerea la sfat, se poate vedea hotărârea neclintită a arabilor de a nu lăsa nimic din dorința lor.

Vom vedea cu ochii petrecându-se în Palestina mari vărsări de sânge. Guvernul englez este hotărât — să facă chiar și război, dacă trebuie, — numai să-i potolească pe arabi. Mai mult ca sigur, decât ne aflăm în fața unui crâncen război, între Anglia și întregul neamul arab, căci împotriva Angliei se vor scula toți arabii pământului.

Din cele știute din alte asemenea fapte, știm că în toate împrejurările, naționalismul a biruit, oricât de nemiloasă a fost apăsarea asupra sa. Vrearea de libertate, dreptatea și credințele, ideea naționalistă chiar de vii îngropate, ele încolțesc, cresc mai mult, rădesc și se războiează atunci când nimenea nu bănuiește. Faptele cari se vor petrece aci încolo în Palestina, vor fi da o foarte prețioasă învățătură.

G. P. POPA

Cuvinte regale

CARTEA: Cartea este acel motor de viață, acel mare îndrumător spre fapte, care din frageda copilărie, până la adânci bătrânețe, este un tovarăș neprețuit al omului. Dela copilul mic, care răsfoiește — adesea rupându-le — foile, și pe care nu-l atrag decât pozele, până la adolescentul purtat de ritmul poeziei, și până la omul matur, care cetește ca să-și întărească sufletul, cartea reprezintă întreaga desfășurare a vieții omenești.

BISERICA: Biserica trebuie să fie îndrumătoare de fiice clipă a vieții sufletești a individului, dor să priceapă și să pătrundă viața, nevoile și durerile omului.

Anchetele controlorilor generali ai statului asupra:

— proceselor foștilor conducători ai Administrațiilor județene și comunale, a cazurilor de evaziune fiscală, și a administrării Casei pădurilor statului —

Activitatea Corpului Superior de Control, în cursul lunii Septembrie s'a desfășurat astfel:

Di Controlor General de Stat Ioan Zenovie a terminat ancheta ordonată în legătură cu neregulile săvârșite la primăria orașului Vatra-Dornei, de fosta administrație comună, cum și cercetarea a diferite fapte, care interesează gestiunea Institutului Demografic al României, depunând cuvenitele rapoarte, a controlat îndeaproape, modul cum se desfășoară, înaintea instanțelor judecătorești, procesele în cari sunt implicați foștii conducători ai diferitelor administrații județene și comunale.

Di Controlor general de Stat, General de Divizie N. Mihăilescu a cercetat activitatea Casei Muncii C.F.R., în care scop a inspectat diferitele așezăminte ale acelei Case, depunând raportul său asupra constatărilor făcute.

Di Controlor general de Stat Dr. Nicolae N. Leon a terminat cercetările și a depus cuvenitele rapoarte cu referire la anchetarea diferitelor cazuri de evaziune fiscală cum și a activității Corpului de Inspectori speciali din Ministerul de Finanțe, făcând propuneri în legătură cu cele constatate.

Împreună cu di Controlor general Dr. I. Teodorescu a continuat zilnic cercetările asupra modului de administrare a Casei Pădurilor Statului, depunând un prim raport.

Di Controlor General de Stat Eugen Sturdza, a făcut cuvenitele cercetări în comuna Vatra Moldoviței județul Câmpulung, în legătură cu reclamația unor locuitori din acea comună împotriva fostei administrații comunale, înaintând raportul său asupra constatărilor făcute.

Di Controlor General de Stat, General Gh. Iorgulescu a anchetat neregulele comise la Primăria ora-

șului Mihăileni-Dorchoi —, de fosta administrație, depunând raportul cercetărilor făcute în cauză și a început cercetările ordonate în legătură cu activitatea gestiunii Eforiei Spitalelor Civile din București.

Di Controlor General de Stat, General Sabin Banciu, a cercetat fraudele și reaua administrație, ce se pun în sarcina conducătorilor posesorilor de păduri din Secuime din jud. Ciuc, înaintând raportul asupra constatărilor făcute cum și asupra propunerilor de îndreptare a acestor stări de lucruri și a început cercetările ordonate în legătură cu activitatea și gestiunea Eforiei Sft. Spiridon din Iași.

Colțul centrului

A tremurat Budapesta când s'a răstît un Sârb

Am ascultat la radio — ne scrie un cetitor — discursul unui om de stat maghiar dela Budapesta. Din foi știind că Ungurii cer numai bucata aceea din Slovacia. Cred, că nu mă înșel când întăresc, că l-am auzit pe Ungur pomenind în cuvântarea sa și despre anumite ceceri și pretențiuni pe cari le-ar avea față de Jugoslavia și a mai pomenit și despre altă chestiune, care ne privește pe noi Români! Cetitorul știe despre ce este vorba!...

Am auzit și noi — prea iubite cetitor — glasul războinic al Ungurului dela Budapesta. L-au auzit și Sârbii și iată ce au răspuns câștii: „Ungurii să facă bine și să-și vadă de necazurile lor lăuntrice, că slavă Domnului, au din belșug. Cât privește pretențiunile lor în Jugoslavia, noi nu stăm la târguială. Dacă au poftă să muște o bucată din Sârbia, să poftască. Li așteptăm cu brațele deschise. Dar să nu uite Ungurii că Sârbii s'au mai răstît odată de s'au cutremurat și mustășile grofilor dela Budapesta!.. Vreau ei să ne mai răstîm odată!?”

Cât ne privește pe noi — prea iubite cetitor — află, că tăcerea și liniștea cu care primim veștile dela Budapesta, sunt un semn că nu ne sperie sminteala lor! Dar, dacă totuși stărui să răspundem glasului aceleia care ne a pomenit și pe noi Români în cuvântarea sa, apoi răspundem cu următoarea întâmplare,

pe care mi-a povestit-o un sbrător român, care se afla deunăzi la Budapesta:

»Eram într'un restaurant. La o masă vecină, un căpitan de husari unguri petrecea, cu doi prieteni. Văzând că port uniformă de sbrător român, s'a apropiat de masa mea, cu paharul în mână, și m'a întrebat dacă știu ungurește? I-am răspuns că da, știu.

— Ce-ai zice dta — îmi spune husarul ungur — dacă într'o bună zi te-al pomeni că sunt comandantul dumitale?

— Eu nu sunt ofițer —

ii răspunsei eu — dar dacă-l așa, apoi nu uita, că noi am mai fost cdată în Budapesta și am plecat iar de acolo. A doua oară dacă vom intra, cu siguranță că nu mai ieșim, și atunci, eu voi fi ofițer iar pe dta te voi face ordonanța mea!

Întâmplarea aceasta, (chiar dacă nu s'a petrecut chiar așa) este cel mai potrivit răspuns pe care îl dăm noi acelui glas dela Budapesta, care ne-a pomenit în cuvântarea sa. Cetitorul să tragă din aceasta tâlcul cuvenit.

Bun vestitor

Politica mare a Europei

După înțelegerea dela München, — când pe calea păcii au fost rupte bucăți mari din trupul Cehoslovaciei și date Germaniei, — politica Europei și chiar a lumii întregi s'a întors pe altă latură. Contractele de legarea păcii, iscălite de popoare îndată după sfârșitul marelui război, s'au dovedit a fi aproape fără de însemnătate. S'a văzut că și fără vărsare de sânge pot fi mutate granițele, dacă ele sunt mutate pe temelii, pe bună dreptate Bine a zis un mare bărbat de stat că contractele și înțelegerile sunt hârtii iscălite în vreme de pace, dar cari nu au nici o însemnătate decât în caz de război.

Cei 4 întâi miniștri cari au hotărât — la München — soarta Europei, astfel au croit politica mare a lumii:

Politica Franței pusă sub obroc. Cuvântul cel a tot hotărât — la sfatul dela München — l-au avut Hitler și Mussolini. Anglia și Franța, cu toată marea lor putere în politica lumii, de astă dată au fost silite să dea locurile frunțate Germaniei și Italiei. Până ieri, politica mare a Europei era condusă de Franța, ajutată de Anglia. Dela München încoaci, politica Europei este cărmuită de Germania și Italia.

Un mare ziarist englez scrie: »In clipa de față Franța este un soi de insulă politică, despărțită de Europa de mijloc și de cea răsăriteană.

Liga Națiunilor a fost îngropată. De multă vreme Liga Națiunilor trăgea de moarte. Constătuirea dela München i-a grăbit sfârșitul. Popoarele Europei au văzut limpede, că peste capul Ligii Națiunilor, — care a fost alcătuită în scopul de a cărmui politica lumii — ea nu a putut stăvili călcarea contractelor nici nu a fost în stare să se pună deacurmezișul ridicării Germaniei, împotriva căreia — mai cu seamă — lupta din răzputeri. Tot același mare ziarist englez scrie: **Liga Națiunilor a căzut pe mâna unui mănunchiu de intelectuali cari au folosit-o ca să ducă o politică specială și potrivnică bunului simț.**

Făuritorii Ligii Națiunilor, ei înșiși au îngropat-o!

Politica mare a Europei a încăput în mâinile Germaniei și a Italiei. Aceste două mari puteri vor dicta de aci înainte în treburile dintre popoare. Fi-va oare aceasta politică mai sănătoasă, mai rodnică decât cea dusă până aici de Franța și Anglia? — Este o întrebare la care poate răspunde numai viitorul!

UNDE SE DUC BANII LUMII

Cheltuielile pentru înarmarea lumii, care în anul 1932 se ridicaseră la 4 miliarde 300 milioane dolari, s'au ridicat în anul 1936 la 5 miliarde 800 mil dolari aur, iar în anul 1937 la 7 miliarde 100 milioane dolari aur. Și deoarece cheltuielile pentru înarmări în acest an nu s'au oprit, ele se ridică la o sumă și mai mare. Numai Anglia a cheltuit în acest an pentru înarmare 350 milioane lire sterline. În anul trecut Europa a cheltuit pentru înarmări 4 miliarde și jumătate do-

lari aur, iar celelalte țări din lume au cheltuit 2 miliarde 100 milioane dolari aur. Așa dar mai bine de 63 la sută din cheltuielile de înarmare a lumii revin Europei. Japonia, America, Rusia, Germania, Anglia, Franța și toate țările din Europa și-au ridicat în fiecare an cheltuielile de înarmare. Din anul 1934 până astăzi numărul vaselor de război s'a mărit îngrozitor. Încercările ce se fac pentru potolirea războiului merg mână în mână cu cheltuielile de înarmare a țărilor.

Arăturile de toamnă

Pentru orice semănătură, pământul trebuie arat din vreme. Arătura desfundă pământul și înlesnește pătrunderea apei. Cu cât un pământ este săpat sau arat mai adânc, cu atât el poate înmagazina mai multă apă și poate să rabde mai ușor la secetă.

Arătura distruge buruienile și face să incolțască semintele cari se găsesc pe pământ. Prin arături repetate, pământul se curăță de buruieni.

Pământul cuprinde diferite materii hrănitoare. Ele pot fi folosite de către plante, numai dacă au suferit diferite schimbări în atingere cu vântul, ploaia, căldura, gerul iernel. Arăturile înlesnesc aceste schimbări a materiilor hrănitoare și îmbunătățesc pământul.

Se pot face arături în orice timp al anului.

Arăturile sunt adânci sau în față. O singură arătură nu este de ajuns pentru niciun fel de semănătură. De regulă pământul trebuie să fie arat cel puțin de două ori înainte de a semăna ceva. Arătura di-

Colțul gospodăruului

naintea însămânțării este de obicei o arătură ușoară, numai ca să se îngroape sămânța; celelalte arături, însă, trebuiesc făcute adânc.

În cursul verii, am sfătuit pe agricultori să facă arături de vară pentru semănăturile de toamnă. Acum a venit timpul să facem arături de toamnă pentru semănăturile de primăvară. Regula cere ca nicio brazdă de pământ să nu între în iarnă nearată. Toate semănăturile de primăvară: porumbul, orzul, ovăzul, să fie puse în două arături: o arătură adâncă făcută acum în toamnă și o arătură mai în față făcută la primăvară. Arătura dela primăvară poate fi înlocuită cu o lucrare, cu cultivatorul sau numai cu o grăpare puternică, dacă pământul nu s'a întărit în cursul iernei.

Sunt unele plante cari reușesc numai în arături de toamnă. Cartoful, sfecla, lucerna, au nevoie de un pământ arat adânc, din toamnă, la o palmă și jumătate; altfel munca este zadarnică.

Noulă — Știri săptămânale

Foc pustiitor în județul Buzău. Un foc uriaș a izbucnit în comuna Albești din județul Buzău. Focul a luat naștere la locuința gospodarului I. Cristeseu. Cauza este — ca aproape întotdeauna, un băiat de 3 ani, care dimpreună cu alt copil de seama sa, Ion Vlad, au făcut foc în mijlocul gospodăriei, voind să coacă niște știuleți de porumb. Din neatenția lor, focul a cuprins o șiră de pae, apoi dus de un vânt puternic cuprins în scurtă vreme hambarele și gospodăriile dimprejur. Până la sosirea pompierilor din Buzău, o parte din sat era ca o mare de flăcări. După străduințe supraomenești, focul a putut fi stăvilit în clipa în care amenința să cuprindă biserica satului. Au ars până în temelie 14 gospodării cu tot ce a fost în tranșele.

Iată la ce desnodământ grozav poate duce joaca unor copii nesocotiți, lăsând acasă de părinții lor, și ei nesocotiți!

Cât au costat ultimele mobilizări din Europa. O mobilizare costă bani grei. Mișcarea trupelor, în trenuri, în mașini, cu căruțele, apoi hrana și celelalte, costă multe parale. Un statistician a făcut o socoteală în legătură cu ultimele mobilizări din Europa.

Suma la care se ridică mobilizarea din diferitele state din Europa este de 50 miliarde franci (cam 250 de miliarde lei). Numai Germania a cheltuit aproape 10 miliarde.

Cam scump a costat alipirea sudeților la Germania...

Cine este ucigașul șefului marelui stat bulgar. Am vestit în numărul trecut al foii, că generalul Peef, șeful marelui stat major al armatei bulgare a fost ucis. Ucigașul se numește Kiroff, un oșandit la 5 ani închisoare pentru vina de a fi ucis pe primarul comunei lui. Ucigașul l-a urmărit pe generalul Peef și dela spate i-a tras câteva gloanțe de revolver. Generalul Stolanoff care se afla și dânsul de față, încercând să-l apere pe generalul Peef a fost și el greu rănit. Ucigașul și-a tras apoi un glonte în cap. Atât cei 2 generali, cât și ucigașul, au murit la spital.

Cauza pentru care a săvârșit această groznicăucidere se crede a fi de ordin politic. Ucigașul a fost plătit spre a ucide, cu 20 de mii de lei de către potrivnicii politici ai generalului Peef.

Nenorocire grozavă de aeroplan. Un aeroplan uriaș german, în care se aflau 20 de călători, s'a prăbușit în localitatea Soest dela granița germană. Toți călătorii și-au aflat moartea în aceasta grozavă nenorocire.

Numărul voluntarilor italieni cari vor fi rețrași din Spania. Se anunță oficial că numărul total al voluntarilor italieni ce vor fi rețrași din Spania este de peste 10.000 și va putea fi probabil chiar de 12.000

O mare parte din voluntari au și fost urcați în vapoare și trimiși spre Italia.

Câți evrei are Italia. După o statistică oficială, numărul evreilor italieni se ridică la 57 de mii 425.

Această statistică dă și repartiția pe provincii a evreilor italieni. În fruntea tabloului vi-

ne provincia Latium cu 13 mii evrei și Lombardia cu 11 mii evrei. Și când ne gândim, că la o populație de 60 de milioane de italieni, aceștia sunt o primejdie! Ce să mai spunem noi, cari avem un milion în capăt!...

In China bântue holera. Pe frontul chinez de miazăzi a început să bată boala grozavă a holerei. Dintr'o populație de o sută de mii de persoane au fost atinse de boală 20 de mii. Până acum sunt 8 mii de morți. Trupele japoneze cari au ocupat regiunea, luptă din răzputeri să oprească întinderea bolii.

Studentii sunt obligați să presteze »Serviciul social« la sate. O lege decurând iscălită de M. S. Regele pune baze la o nouă instituție numită »Serviciul social«. Aceasta instituție are de scop:

a) de a pregăti și conduce tineretul, absolvenții de toate categoriile de școli, în munca de reorganizare a satelor, înțeleasă ca o obligațiune cetățenească și națională;

b) a alcătui în acest scop, ca organ de execuție al său, Căminul cultural cu menirea de a conduce viața satului, prin conlucrarea locuitorilor în interesul obștei;

c) a organiza și conduce opera de cunoaștere a țării, prin cercetări monografice care vor forma temelia lucrărilor »Serviciului social«;

d) a organiza școli pentru educarea sătenilor și orășenilor în vederea activității căminelor culturale și școli pentru pregătirea tinerilor chemați la serviciul social.

Această muncă sunt obligați să o îndeplinească toți studenții țării, vreme de un an.

Colonile din Africa nu vor fi date Germaniei. Pe teritoriul fostei colonii germane din Africa de Miazăzi s'a format o ligă, cu scopul de a împiedeca înapoarea acestei colonii Germaniei. Se va realiza o împreună înțelegere cu elte organizații din fosta colonie germană Tanganica, având acelaș scop și anume, de a nu se îngădui nici cedarea acestei colonii Germaniei.

În toată Anglia vor începe deasemenea mari manifestațiuni, cari vor arăta că nu se poate da Germaniei nici o colonie engleză.

Încă de pe acum au început grele încordări între Anglia și Germania, din această pricină.

Sunt acestea semne bune, acum când de abia am scăpat de război? Noi socotim că nu!

Ministrul de război și a dat abdicerea din guvern. Dl general Argeșanu, ministrul Apărării Naționale și-a dat abdicerea din guvern dimpreună cu dl general Glatz, ajutorul de ministru. În loc au fost înscăunați dl general Ciupercă ca ministru de război și dl general Iacobici în noul minister al înzestrării armatei de curând întemiat de M. S. Regele. Cei doi miniștri noi au și depus jurământul.

Mai sunt și hoți cinstiți Văduva lui Pavel Șiclovan din str. Alba-Iulia din Arad a anunțat poliția că, în timp ce era plecată de acasă, un necunoscut l a pătruns în locuință, de unde i-a furat suma de 9500 lei, 2 inele de aur și o brățară tot din aur. Cu

câteva ceasuri mai târziu, în centrul orașului s'a mai produs o spargere; poliția a pornit cercetări pentru descoperirea hoțului, despre care bănuia că a săvârșit ambele spargerii. La chestura poliției, s'a prezentat văduva lui Pavel Șiclovan, anunțând că în locuință și-a găsit lucrurile furate, împreună cu suma de 9500 lei, împachetate. Temându-se să nu fie prins de agenții poliției, hoțul a restituit lucrurile furate, sperând că așa își va spăla conștiința și va scăpa de urmări.

Iată că mai sunt și »hoți cinstiți« care se căesc de fapta făcută, într'o clipă de întunecare a minții.

Moartea marelui Duce Ciril al Rusiei. Marele Duce Ciril al Rusiei a încetat din viață, la o clinică din Franța.

Marele Duce Ciril era șeful familiei Romanov. El s'a născut la 1876 și a fost proclamat șef al familiei Romanov și curator al tronului Rusiei în ziua de 26 Iulie 1922, iar împărat al Rusiei la 31 August 1924.

Marele Duce Ciril are trei copii, dintre cari un fiu, marele Duce Vladimir, născut în Finlanda în 1917. Acesta devine acum șef al casei imperiale Romanov.

Cu prilejul morții marelui Duce Ciril, Curtea Regală a României a luat doliu pe 10 zile, căci marele dispărut a fost unchiul M. Sale Regelui Carol al II-lea.

Rusia se prăbușește încet.. Așa scrie o gazetă germană și pe bună dreptate. Căci iată veștile cele mai noi (vești cari totdeauna sunt nouă, acolo...) cari le scrie ziarul german:

«In 8 luni de zile, sovietele au executat 175 de comisari ai poporului, din diversele republici sovietice și 1445 înalți funcționari, dintre care 1100 numai din Rusia Europeană.»

Intr'adevăr »rai rusesec«, cum îi mai spun comuniștii!...

Ungaria a mobilizat câteva contingente. Din Budapesta se vestește: «In urma chemărilor sub drapel a celor 4 contingente, poruncite de guvern, ministrul agriculturii a publicat o ordonanță cu privire la ajutorarea obligatorie între proprietarii funciari. Potrivit cu ordonanța de mai sus, fermele sunt obligate să-și dea ajutor. Pe de altă parte cei chemați sub drapel se prezintă la unitățile respective repede și într'un entuziasm general. Agricultorii execută muncile de toamnă, dându-și ajutor reciproc și cu participarea femeilor.»

Intr'un articol din altă parte a foii punem întrebarea: — Oare ce vreau Ungurii? Căci dacă ei îndrăznesc să ceară pământ nu numai dela Cehi, dar chiar și dela Sârbi, ne vom pomeni și noi că ne bat la ușă! Mobilizarea lor numai în acest scop se face.

În loc să și vadă de necazurile lor, se avântă după potcoave de cai bețegi! Tare ne e frică să nu o pățească mai rău decât acuz 20 de ani. Să iee seamă!

Unde mergem?

Se părea că odată trecută primejdia războiului, omenirea își va vedea liniștită de treburi. Norii grei și amenințatori cari pluteau deasupra Europei au fost împrăștiați iar cerul a rămas limpede, ca o zi frumoasă de vară. Sufletele oamenilor s'au înseninat iar de pe frunțile lor încrețite a fost ștersă îngrijorarea. Omul dornic de un trai fihnit, a mulțumit îngenunchiat bunului Dumnezeu că s'a învrednicit și a risipit ura care stăpânea inimile și care aștepta din clipă în clipă să se reverse asupra lumii cu foc și cu ucidere.

O bucurie care nu cunoștea margini a cuprins pe toți acela cari priviseră cu groază vreme de o lună cum se risipește buna înțelegere dintre oameni. Cum în locul dragostei începea să se împământenească ura. Cum din colțuri tainice, o putere rea pândea clipa prielnică, să se arunce cu necruțătoare mânie asupra oamenilor. Și când ne gândim, că toată aceasta asmuțare a omului împotriva semenului său era pornită din dorința nestăpânită a unui neam cu suflet hain, cu inima neagră de fărădelege, cu cugetul scaldat în cea mai nepotolită pizmă: *Neamul lui Izrael!* Nu a lipsit mult ca omenirea să facă pe placul câtorva *raii între rai*, cari numai ei singuri rânjeau de bucurie, în clipa în care vedeau că oamenii stau gata, gata să se încaere. Ingerul bun și păzitor s'a pus însă deacurmezisul vrerii acestui neam blestemat și a oprit — pe nu știm câtă vreme — o prea dureroasă vărsare de sânge.

Lucrurile nu au apucat încă bine să se liniștească și iată că dinspre zare se ridică alți nori amenințatori, alte semne cari vestesc că furtuna nu a fost împrăștiată, ci numai dusă de vânt până după deal și care din nou amenință să se întoarcă asupra noastră cu și mai nepotolită furie. După înțelegerea dela München, omenirea, în loc să-și vadă de necazurile și de îndeletnicirile ei de fiecare zi, s'a apucat din nou la o întrecere nebulă a înarmărilor. Imi amintesc de un articol »Nebunia înarmărilor« încrestat tot aci și în care se arăta întrecerea nemaipo-

menită a popoarelor de a-și croi cele mai alese și crunte unelte de ucidere! Privim cu ochii împetriți de groază, cum popoarele se întrec din nou în a-și fabrica ojele și mașini de nimicire, cu o înfrigurare care nu mai poate fi falmăcită în slove!

Încă a doua zi după închiderea consfățuirii dela München, Anglia a comandat, în fabricile sale de armament, 12 mii de aeroplan de bombardament! Minte omului nu poate cuprinde în inchipuirea sa ce înseamnă acest număr uriaș de mașini sburătoare. Este deajuns să arătăm că în războiul din China, 125 de aeroplan, în decurs de numai 20 de minute, au prefăcut în praf și în pulbere un oraș cu o sută de mii de locuitori!

Pilda Angliei o urmează Germania. Și pe bună dreptate. Iar America, încă înainte de a începe frământările din Europa, a pus în lucrare încă 22 de vapoare de război. Fabricile tuturor țărilor lucrează de zor, ziua și noaptea. Milioane de muncitori pregătesc unelte alese, mașini de ucis oameni! Ne întrebăm — cuprinși de cea mai întemeiată îngrijorare — *Unde mergem?* Oare strădania peste puteri a oamenilor conducători de popoare va fi biruită de voința diavolului? Nu se va afla nici o putere care să stăvilească această nebunească pornire spre ucidere de care sunt cuprinși oamenii?

Căci un nou război va îngropa în fundul prăpastiei toată uriașa sforțare a oamenilor cari au dat lumii civilizația de azi. Un nou război va asvârlă omenirea cu sute de veacuri înapoi, trebuind ca peste cenușa în care va fi schimbată fața pământului să se înceapă clădirea unei lumi nouă, dacă putem să ne mai gândim că, după un nou război va mai rămânea pe acest pământ un singur suflet de om!

Privim nedumeriți la ceea ce se petrece azi în lume. Nu ne putem da seama despre ceea ce va putea fi mâine. Stăm și ne cugetăm la puterea Celui de sus, care numai El mai poate întoarce dela sminteală capul omenirii, sucit de diavol!

Situație gravă la Ierusalim

Telegramele vestesc: În urma dezordinelor, care s'au produs în fața moscheilor (biseriilor) Omar și Alaksa, poliția a dispus închiderea porților cetății fortificate, în afară de poarta spre Jaffa, unde se face un control foarte strict.

Lupte între arabi și trupele britanice

În urma actelor teroris'te din ultimele 48 de ore autoritățile au interzis locuitorilor din orașul vechi să iasă din locuințele lor timp de 24 de ore. O patrulă militară britanică a fost atacată de arabi. În cursul luptei care a urmat, au fost omorâți 3 arabi și un ofițer britanic. O patrulă militară a surprins 6 arabi pe când aruncau în aer linia ferată. Somași să se predea, teroriștii au fugit. Patrula a tras omorând 2 arabi, iar alții doi au fost prinși.

Greva generală la Jaffa

În semn de protest contra măsurilor luate de autoritățile engleze, contra arabilor bănuși de a participa la revoltă, greva generală a fost declarată aici.

În cursul unei lupte, a fost rănit un arab. Conducța de petrol a fost din nou stricată și aprinsă.

Lângă Gaza s'a dat o luptă între soldații englezi și arabi cari încercau să arunce în aer linia ferată internațională. Teroriștii au putut fi încercuși; trei din ei au fost uciși și alți doi prinși.

Tribunalul militar a condamnat la moarte pe 4 arabi arestați la Tiberiada și asupra cărora se găsiseră arme oprite.

Un Inspector de poliție arab a fost împușcat în apropiere de postul central polițienesc din Jaffa.